

Прощай

Володимир Свідзінський

...Прощай,
Мій хлопчику! Не буду більше я
Приходити до тебе на дозвілля,
І ти, мене углеdivши здаля,
Устріч мені не будеш вибігати,
Мене вітаючи веселим криком.
Не стану я казок тобі казати
Про змія, про розбійників, про сонце,
А ти, мене довірливо обнявши,
Не станеш слухати моєї мови
З блискучим зором непорушно-темних
Увагою поширених очей.
Не підем ми удвох з тобою більше
В долину нашу, до струмка швидкого,
Де ти босоніж плюскався і грався,
Де все, що ти стрічав або знаходив,
В тобі живу цікавість пробуджало:
Принесені водою жовті кости,
Розколина у скелі віковій,
І бистрий шелест ящірки в кущах,
І дикі мальви, що росли над яром,
Здіймаючись свічками золотими...